

steren for Kirke- og Undervisningsvæsenet fastsatte Regler fordeles som midlertidigt Lønningstillæg for det ved Teatret ansatte Personale. Lønningstillægene medregnes ikke ved Afdragene til Alderdomsforsørgelses-kassen eller ved Fastsættelse af Pensionerne.

Medens den nuværende Lov hjemler Teaterledelsen Ret til at anvende indtil 50 pCt. af Overskuddet til Tantième til Embedsmænd og Funktionærer, foreslaar Udvalget derhos, at der i Fremtiden kun kan anvendes indtil 35 pCt. af det aarlige Overskud til Embedsmænd og Funktionærer, og at hvis det viser sig, at de 35,000 Kr., som vi foreslaa bevilgede til Forhøjelse af Lønningerne ved Teatret, ikke kunne udredes af Overskuddet, overlades det Teaterstyrelsen at bruge af Reservefonden i det Tidsrum, hvori Løven nu bliver gældende, hvis det er nødvendigt, det, der skal anvendes for at dække den her foreslaaede Lønforhøjelse af 35,000 Kr.

Der er i Betænkningen en Oversigt over, hvorledes Lønforholdene ere ordnede ved det kongelige Teater. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det er kun den ene Side af Sagen, og at hvis man tror, at det, der her er opført for hver enkelt Skuespiller og Skuespillerinde, for hver enkelt, der er ansat som Embedsmand eller Funktionær, eller for hver, der er ansat ved Balletten, er det endelige, tager man fejl. Jeg gør opmærksom paa, at ved Siden af den faste Løn er der en Løn-konto, der hedder Feu. Den andrager meget betydelige Summer, og jo større Forestillingsindtægten er, des større er Feu'en. Det har stor Betydning ikke blot i Øjeblikket for Bedømmelsen af, hvad Løn der udredes til den kunstneriske Personale ved det kongelige Teater, men ogsaa for Spørgsmaalet om Pensionen ved det kongelige Teater. Thi ifølge de bestaaende Regler have Teatrets Kunstnere Ret til, naar de fratræde Tjenesten ved Teatret, og der skal fastsættes Pension for dem, at faa de 5 bedste Feu-Aar lagte til Grund ved Pensionsberegningen ved Siden af deres faste Løn. Jeg beklager, at man ikke i Tide har fastsat en Grænse for, hvor høj Feu der maatte udbetales, thi Forestillingsindtægten er nu stegen meget, idet den er stegen fra 810,267 Kr. 51 Øre i 1902—03 til 1,003,563 Kr. 98 Øre i 1906—07. Det betyder en meget betydelig Udgiftsforøgelse til Feu for det kongelige Teater og betydelig Udgiftsforøgelse til Pensioner for de ved Teatret an-

satte, naar de en Gang fratræde. Udvalget har imidlertid ikke villet røre ved Feu-Spørgsmaalet, men henstiller til den højtærede Minister, naar han inden 3 Aar forelægger Forslag til en endelig Ordning af det kongelige Teaters Forhold baade i kunstnerisk og økonomisk Henseende, at tage Feu-Spørgsmaalet op til alvorlig og indgaaende Overvejelse. De, der ere kongelig udnævnte, have 10 pCt. Feu af Forestillingsindtægten. Hvis de ere antagne, men ikke kongelig udnævnte, før 1895, have de $7\frac{1}{2}$ pCt. i Feu, og kun de, der ere antagne efter 1895, maa nøjes med 5 pCt. i Feu.

Jeg henleder Opmærksomheden paa, at der i 80erne er sket et lille Provisorium ved det kongelige Teater med Hensyn til Feu-Beregningen, idet Rigsdagen imod, hvad den tidligere har holdt paa, nemlig at der ikke maatte foretages flere kongelige Udnævnelser, i 1880 gik ind paa, at der igen maatte begyndes med Udnævnelse af kongelige Skuespillere og Skuespillerinder ved Teatret. (*Dinesen*: Det var ikke noget Provisorium). Nej, men nu kommer det, dette er kun Indledningen: De kongelige Skuespillere, der udnævntes efter 1880, erkendte, at efter de gældende Regler kunde kun de gamle, de tidligere udnævnte kongelige Skuespillere oppebære 10 pCt. i Feu, og de nøjedes derfor med $7\frac{1}{2}$ pCt., medens $2\frac{1}{2}$ pCt. gik til Alderdomsunderstøttelsesfonden. Men saa kom Provisoriet i 1886. Da indgave de efter 1880 udnævnte kongelige Skuespillere, som i 6 Aar havde fundet sig i en mindre Feu-Beregning, et Andragende til den daværende Minister, og han gav dem, efter min Formening i Strid med de daværende gældende Regler, Ret til i Fremtiden at hævde 10 pCt. Feu ligesom de tidligere udnævnte kongelige Skuespillere og Skuespillerinder. Det har haft en overordentlig uheldig Indflydelse paa Alderdomsforsørgelsesfonden, idet denne i et Tidsrum af 6 Aar, fra 1886—87, da denne Forandring foretoges provisorisk, til 1891—92, har mistet en Indtægt, den ellers vilde have haft, paa 21,445 Kr. 45 Øre. Man ser, at saadanne Smaaforandringer ved det kongelige Teater kunne have store økonomiske Følger.

Imidlertid har Udvalget som sagt ikke i Aar rørt ved Feu-Spørgsmaalet, uagtet der kunde være stor Grund til at tilvejebringe ensartede Regler, da der ikke er nogen Mening i, at nogle have 10 pCt., nogle $7\frac{1}{2}$ pCt., andre 5 pCt., og jo større Forestillingsindtægten bliver, des større bliver jo Feu'en. Der er derfor al Anledning for